

Преюдициални въпроси

1. Следва ли член 11 от Регламент (ЕО) № 320/2006 на Съвета от 20 февруари 2006 година за установяване на временна схема за реструктуриране на захарната индустрия в Общността и за изменение на Регламент (ЕО) № 1290/2005 относно финансиране на Общата селскостопанска политика ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че предвидената в параграф 2 от този член временна сума за реструктуриране по отношение на захарта и инулиновия сироп, възлизаща на 113,30 EUR на тон квота за 2008—2009 пазарна година, трябва да се удържа при всички обстоятелства и в пълен размер дори когато заплащането на тази сума би довело до (значителен) излишък във фонда за реструктуриране, а възможността за допълнително нарастване на необходимостта от финансиране изглежда изключена?

2. При утвърдителен отговор на първия въпрос:

При това положение нарушава ли член 11 от Регламент (ЕО) № 320/2006 принципа на предоставената компетентност, доколкото чрез предвиждането на временната сума за реструктуриране тази разпоредба би могла да въведе общ данък, който не би бил ограничен до финансирането на разходи в полза на лицата, от които се изисква заплащането на този данък?

⁽¹⁾ ОВ L 58, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 70, стр. 118.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal da Relação do Porto (Португалия) на 1 юли 2010 г. — Companhia Siderúrgica Nacional, Csn Caymann Ltd/Unifer Steel SL, BNP Paribas (Швейцария), Colepcc SA, Banco Português de Investimento SA (BPI)

(Дело C-315/10)

(2010/C 260/06)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal da Relação do Porto

Страни в главното производство

Ищци: Companhia Siderúrgica Nacional и Csn Caymann Ltd

Ответници: Unifer Steel SL, BNP Paribas (Швейцария), Colepcc SA и Banco Português de Investimento SA (BPI)

Преюдициални въпроси

1. Обявяването от страна на португалските съдебни органи, че по причина на гражданството не са компетентни да разгледат иск относно вземане по търговско правоотношение, представлява ли препятствие за съединяването на исовете по смисъла на член 6, [точка] 1 и на член [28] от Регламент № 44/2001 ⁽¹⁾ когато португалска юрисдикция е сезирана с друг иск, а именно с Павлов иск, насочен едновременно срещу длъжника, срещу третото лице — цесионер, в конкретния случай — на вземането, и срещу лицата със седалище в Португалия, при които се съхранява предметът на вземането, цедирано на третото лице — цесионер, с оглед на това всички да бъдат обвързани от силата на присъдено нищо?

2. При отрицателен отговор, може ли да член 6, точка 1 от Регламент № 44/2001 се приложи свободно в конкретния случай?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 12, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Hamburg (Германия) на 7 юли 2010 г. — Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)/Hauptzollamt Hamburg-Stadt

(Дело C-338/10)

(2010/C 260/07)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

Ответник: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Преюдициални въпроси

Следва ли антидъмпинговата правна уредба, приета от Европейската комисия в производство съгласно Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност, да се счита за невалидна поради обстоятелството, че Комисията е приела тази уредба, позовавайки се на определена на „друга разумна основа“ нормална стойност (в настоящия случай, въз основа на действително платените или платими цени в Общността за сходни продукти), без да направи допълнително разследване във връзка с установяването на нормалната стойност, след като е изпратила писмено запитване до две предприятия в държавата, приета от нея за държава аналог, но запитването не е довело до резултат — едното от предприятията изобщо не е дало отговор, а другото е изразило готовност за съдействие, но не е изпратило обратно получения към съответния момент въпросник — а страните в производството са посочили на Комисията друга възможна държава аналог?

Иск, предявен на 7 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело С-341/10)

(2010/С 260/08)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Enegren и Ł. Napiak, рећnomocnicy)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

— да се установи, че като е транспонирали неправилно и непълно разпоредбите на член 3, параграф 1, букви г)–з) и член 9 от Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход⁽¹⁾, Република Полша е нарушила член 16 от тази директива;

— да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Материалноправното приложно поле на Директива 2000/43/ЕО обхваща редица области, посочени в член 3, параграф 1 от Директивата. Съгласно член 16 от Директивата държавите членки са длъжни да приемат необходимите разпоредби, за да се съобразят с Директивата във всички тези области на приложение (или да гарантират, че социалните партньори са въвели необходимите мерки), и да уведомят за това Европейската комисия. Според Комисията до настоящия момент Република Полша е изпълнила това задължение само частично. С настоящия иск Комисията твърди, че Република Полша е транспонирали неправилно и непълно Директивата в следните области: членство и участие в организация на работници или работодатели или в друга организация, чиито членове принадлежат към групата на упражняващите определена професия, включително ползване на придобивките, осигурени от такива организации; социална закрила, включително социална сигурност и здравеопазване; социални придобивки; образование; достъп до и доставка на стоки и услуги, които са на разположение на обществеността, включително жилищно настаняване (член 3, параграф 1, букви г)–з) от Директивата). Комисията отхвърля доводите на полските власти, че транспонирането на Директивата в тези области се гарантира от разпоредбите на Конституцията на Република Полша, на законите и на международните договори, представени в рамките на досъдебната процедура.

В допълнение Европейската комисия изтъква, че Република Полша е транспонирали неправилно и непълно в националното право член 9 от Директива 2000/43/ЕО. Според тази разпоредба следва да бъдат предприети необходимите мерки за защита на лицата от всякакви неблагоприятни последици в резултат на жалба или съдебно производство, целящи прилагане на принципа на равно третиране, като това задължение обхваща всички лица и всички хипотези, които попадат в приложното поле на Директивата. Разпоредбите, посочени до този момент от полските власти, обаче доказват наличието на подобни мерки единствено по отношение на работниците и трудовите правоотношения.

⁽¹⁾ ОВ L 180, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 20, том 1, стр. 19.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Италия) на 19 юли 2010 г. — Duomo Spa Srl/Comune di Baranzate

(Дело С-357/10)

(2010/С 260/09)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia